

Gospodar Galaksije

Zbudil se je. Videl ni ničesar, le slišal je lahko pritajeni šepet in vohal nekaj, kar je imelo vonj po zažganem. Poskusil je vstati, a neuspešno. Njegove roke so bile priklenjene na mrzlo podlago, na kateri je ležal, noge pa je imel zvezane skupaj. Ker ničesar ni videl, ga je začela grabiti panika. Na vso moč se je trudil rešiti, kar je zbudilo pozornost in šepet je potihnil. Zaslišal je korake, ki so se mu približevali. Ko so postave prihajale vedno bliže, je počasi začel razločevati njihove obrise, ki so se mu zdeli vedno bolj nenavadni. Ni vedel zakaj, dokler se mu vid ni popolnoma izostril. Postave so imele velike, črne in prazne oči, ki se niso skladale z njihovimi ozkimi obrazi.

Povesil je pogled pod težo neskončnih brezizraznih oči in opazil, da je njegovo zapestje opečeno. Pogledal je drugo roko in tudi ta je bila ožgana tam, kjer se je dotikala hladna kovina.

Ena od nizkih postav je imela v roki instrument, podoben igli, ki mu ga je hotela zapičiti v roko. V tistem se je stena za njim sesula in izza nje so stopili ljudje, do zob oboroženi z nenavadnim orožjem, podobnim kovinskim palicam. Palice so vsi naenkrat usmerili v postave s črnimi očmi in v hitrem blisku svetlobe so se vse sesedle na tla. Še en hiter blisk svetlobe, usmerjen v snov, ki mu je preprečevala gibanje, in njegove roke so bile proste. Njegovi rešitelji so se mu prijazno smehljali, na videz veseli, da ga vidijo, a prepoznal ni nikogar.

V veliki Beli dvorani, polni oblazinjenega pohištva, so mu povedali kdo je in kaj se mu je zgodilo. Gospodar Galaksije. Takšen naziv so mu podelili tik pred njegovo ugrabitvijo, ko so mu zaupali varovanje Galaksije-meddimenzionalnega portala. K sreči ga na dan ugrabitve ni imel pri sebi, temveč ga je, sluteč da se bo nekaj zgodilo, zaklenil v trezor. Biti čuvaj oz. Gospodar Galaksije je bila največja možna čast, dodeljena le najpametnejšim in najsposobnejšim opravljati katerokoli delo. Ugrabljen je bil leta 3499, iskali pa so ga celi dve leti, preden so končno izsledili Krae, ki so ga ugrabili. A Omen, kot mu je bilo ime, se ni ničesar spomnil. Zato se je s starimi prijatelji, Veščimi, odpravil po poti izgubljenega spomina.

Najprej so se vrnili na kraj, ki se ga prvega spomni in kjer so ga našli. O Kraih ni bilo ne duha ne sluha, kot da jih nikoli ne bi bilo tam. Stavbo z zašiljenim vrhom so pregledali z napravo, imenovano Časokaz, ki je izgledala kot velika UV luč in poišče zeleno, ki je ujeto v času-je neke vrste časovni stroj. Naprava ni ničesar zaznala, kar je pomenilo, da so Krai tehnološko bolj napredni, kot so si sprva mislili. Imeli so Časobris, zato Časokaz ni našel ničesar. Preteklost stavbe je bila izbrisana, a še večjo skrb je porajalo vprašanje, zakaj imajo Krai Časobris, oziroma kaj z njim nameravajo storiti.

Vešči so si na prsi pritrdili kovinski obroček in pritisnili na ploščat gumb modre barve. Iz obročka se je začela širiti bela snov in kmalu so bili oblečeni v letečo zaščitno obleko. Enak obroček so podali tudi Omnu, ki jih je posnemal. Pritisnili so drugi, črni gumb in iz hrbtov so jim iz obleke pogledala kovinska krila. Ker se Omen ni spomnil, kako leteti, ga je Rodni, ki je trdil, da je njegov najboljši prijatelj, s posebno vrvjo bele barve privezal nase. Odrinili so se od tal in zajadrili na nebu. Omen je pozabil, kako zelo je včasih oboževal letenje. Počutil se je svobodnega in ker so njegovi instinkti prehiteli njegove misli, je tudi sam pritisnil črni

gumb. Iz hrbta so mu pognala svetlikajoča se kovinska krila in prerezala belo vrv. Zajadral je tudi sam, brez pomoči. Letel je. Dolge, rjave lase mu je mršil mrzli veter, ki se mu je zarezoval v kožo, a to ga ni motilo. Bil je svoboden, neodvisen od drugih. Odkar je izgubil spomin se še ni tako počutil.

Vešči so se začeli počasi spuščati in Omen jim je sledil. Z nogami je mehko pristal na zeleni travi, ki mu je segala do gležnjev in ga rahlo žgečkala. Pospravil je svoja krila in stopil do skupine.

»Tu smo pristali, da kupimo vesoljsko plovilo,« so mu razložili, ko so opazili njegov začuden obraz. »Za Časobris potrebuješ nekaj delov, ki jih je težko dobiti in so zelo dragi. Zato bomo odpotovali na planet Odpo, ki je utelešenje Črnega trga, zato imamo tam največ možnosti, da pridobimo informacije o Kraih.«

»Če je ta planet središče črnega trga, informacij ne bomo dobili zastonj,« je podal svoje mnenje Omen.

»Korak pred tabo smo. Preden smo zapustili Belo dvorano, mi je tvoj namestnik v roko na skrivaj stisnil mošnjiček z denarjem, za vsak primer,« mu je pojasnil Rodni. »Hej, če pa nam zmanjka denarja, te lahko še vedno postavimo na cesto in ga zaslužiš s pomočjo utrujenih popotnikov,« se je nasmehnil.

»Res sovražim tvoj humor,« je Rodnija Omen grdo pogledal in spremenil temo.

»Potem pa pojdimo,« so se vsi strinjali in se napotili proti mestu. V mestu so kupili malo starejše plovilo, a videz in starost nista bila pomembna. Pomembno je bilo to, da bo plovilo preneslo vožnjo na Odpo, ki je oddaljen dva tisoč svetlobnih let. Na zunaj je bilo ojačano s titanovimi ploščami, ki so služile za ščit, opremljeno pa je bilo tudi s hiperpogonom, kar je bilo najpomembnejše.

»Vstopate v atmosfero Odpa,« se je zaslišalo skozi celo plovilo, ko so se spustili na oranžni planet.

Tla na tem planetu so bila suha, brez življenja, tako kot tudi večina bitij, ki je po teh tleh hodila. Bila pa so raznovrstna, kot bi bila sestavljena iz več vrst živali. Tako je na primer mimo družčine pritacal ogromen Letaj, s slonjimi podplati, tigrovimi nogami, konjevimi telesom in glavo v obliki pasje, iz katere ust se je cedila gosta zelenkasta snov. Začuda to ogabno bitje rjavordeče barve Omana ni ne presenetilo, ne prestrašilo, le gnus mu je vzbujalo. Ko se je Letaj, kot se je imenovala vrsta bitja, odmajal stran, je Oman za hip ugledal bitje z mrtvimi, črnimi očmi, ki ga je že poznal. Krai. Pomignil je ostalim, naj mu sledijo in to so storili. Sledili so bitju, a ko so spoznali, da le-to brezciljno tava po očitno nepoznani soteski, so se ga odločili zgrabiti. Bitje je v šoku spoznalo, da mu je nekdo sledil, a prepozno. Skupinica ga je obkolila z vseh strani. Nekdo ga je zgrabil od zadaj in mu zamašil usta, da ga nihče ne bi slišal, nato pa so ga odvedli v osamljeno ulico.

Po nekaj minutah zasliševanja so Vešči vedeli vse, kar je vedel Krai. Krai so zelo zgovorna bitja in morda zato dajo veliko na to, da jih nihče ne najde. Ta Krai je bil, kot je povedal družčini, izobčeni princ. Izobčil ga je njegov nasprotnik, po tem ko ga je premagal v boju. Nasprotnik je s tem pridobil njegov naziv, pravi princ pa se je odločil skriti svojo sramoto na

planetu Odpo, ki je bil poln raznovrstnih bitij in kjer ga nihče ne bo prepoznal. O Časobrisu ni vedel ničesar, saj ga, preden je bil izobčen, še niso imeli. Ker si je hotel priboriti nazaj svojo rojstno pravico, je privolil v sodelovanje z Veščimi in s tem sodelovanje s planetom 6.

S pomočjo Odkritega, kot je bilo princu ime, so našli novo domovanje Kraov, ki se je nahajalo na planetu 30, ki ni bil nič posebnega. Bil je pust in življenju neprijazen, a Krai so tem pogojem uspešno kljubovali, s pomočjo solarne energije in iznajdljivosti.

Ko so Vešči skupaj s princem pristali v orbiti, so vključili nevidnostni ščit in skovali načrt. Princu bodo pomagali dobiti nazaj njegovo mesto v družbi, on pa jim bo v zameno pomagal vrniti Omnov spomin.

Počakali so na Slavnost bogov. Za Krae je bil to velik dogodek, največji v letu. Vse je bilo okrašeno in prebarvano v pisane barve. S streh so viseli okraski modrih, rdečih, rumenih in zelenih barv in se nežno zibali v vetru. Tujci so prihajali z vseh koncev sveta, da bi sodelovali v slovesnosti, zato so se lahko Vešči in z njimi tudi mladi princ ter Omen, neopazno prikradli do lažnega princa. Po končanem govoru le-tega si je Odkriti snel kapuco svojega dolgega plašča in izzval nasprotnika na dvoboj. Če bi nasprotnik izziv zavrnil, bi si prislužil nespoštovanje Kraev, zato se je odločil pomeriti s princem. Stopila sta si nasproti. Opazovala sta drug drugega in nasprotnikovemu gibu odgovorila z enakim. Nekdo je oznanil začetek dvoboja, a dvobojevalca se nista premaknila.

Zrla sta si v oči, neskončna tema v sebi enako. Stala ste nepremično, le v njunih očeh je bilo videti, da drug drugemu kljubujeta. V zraku je visela tiha napetost. Gledalci so držali dih, z njimi pa tudi vsa okolica. Slišati je bilo le neskončno tišino. Vešči so se vprašujoče spogledali. Je bil to ta dvoboj? Tekmovanje v strmenju? A rekli niso niti besede in so še naprej opazovali tekmovalca.

Rodni je pograbil pest peska, ki jo je hotel zalučati lažnemu princu v oči, a ga je Omen ustavil, preden bi svojo namero lahko izpolnil. Odkimal mu je in pogled obrnil nazaj na bojišče. Čez nekaj napetih minut je nasprotnik končno odmaknil pogled in ljudstvo je z glasnim vzklikanjem sprejelo nazaj svojega pravega princa.

Odkriti je po svoji zmagi poražencu namenil enako kazen, kot jo je on njemu in ga izgnal. Slavnost so zaključili in Vešči so z Gospodarjem Galaksije odšli nazaj na svojo ladjo ter čakali, da Odkriti izpolni svoj del obljube. Čakali so nekaj dni in skoraj so že hoteli sami oditi do princa, ko se je ta pojavil na ladji.

»Ne vem, kako dobiti nazaj spomin,« jim je povedal. »A lahko vam povem, kdo je naročil tvojo ugrabitev,« se je obrnil k Omnu. »Bil je tvoj namestnik. Naročil je tvojo ugrabitev in jo bogato plačal, prav tako pa izbris spomina. Ne vem, zakaj in to je vse, kar sem lahko izvedel. Zdaj pa, če mi oprostite,« je pokimal vsakemu posebej in izginil.

Takoj ob vrnitvi na planet 6 je Omen odstavil svojega namestnika in ga zaprl zaradi izdaje. Vešče je pošteno nagradil zaradi njihovega dobrosrčnega prizadevanje, da bi mu povrnil spomin. S princem Kraev, Odkritim, je podpisal pogodbo o medsebojnem sodelovanju. Na novo se je začel učiti vse, kar je pozabil, saj je bil prisiljen svojo izgubo spomina zamolčati. A ni odnehal iskati in tudi ne bo, dokler si ne povrne spomina, saj je brez spominov, ki so ga naredili takšnega, kot je, ničvreden.

Gospodar Galaksije

Laura Končina

ŠTUĐENT

www.student.si